

פסול וקסה דלונה יגרע מהדס צענצים שחורות שפסול בגופן ואם עצר
 וליקען כשה—(קודם י"ט או צוה"מ) ע"י ס"ק סוכה (מ"ג ז') ופסקין בן
 (צ"ק תרמ"ו סעי' ז') ולא אמרינן שיה"י פסול כמו טריפות החחר
 להבשרו או שצא מכת פסול קודם שחתך הענבים ומיעטן כנז' ויולאין
 צו צוה"מ ולמה יגרע זה בשאר הימים כנז'.

סימן תרנ"א.

סעיף א'. (א) מצות ד' מינים שיטול כל אחד וכו'. הנה הל"ח צקצת
 (דף קל"ח) פסיעה ל"י דיולאים צד' מינים צלקיחם צמחוצר.
 ועי"י צפרמ"ג לקמן (צ"ח סוף ס"י תרנ"ג) מה שנסתפק צע"ן מלא
 וצחוכו מהד' מינים אם יולא צעודו צמחוצר סם וחה על הל"ח
 תמהו מסיס מפורס (צחולין ט"ז ח') וכן שחיטה שהיא צתלוש שצחמר
 ויקח את המאכלת לשחוט את צכו. הרי דלקיחה היינו רק צתלוש וה"י
 כתיב ולקחתם לכם וגו'. ועי"י צק' אורחות חיים צק"י זה מ"ס צהגהות
 חג' מצרעזאן ז"ל צזה. חכן יש לתרץ לפענ"ד כיון דצחנות קסה להצין
 לכאורה הך ס"ס דחולין סם ויקח את המאכלת דהא אין למדין דצר
 מקודם מ"ח כבוד צסס הירושלמי וזהו מעקדה (צזמן אצרהס אצינו)
 שה"י קודם מתן תורה וצע"כ דהוא רק אסמכת' מקרא והעיקר כנר'
 לסיטת רצי הוא הללומי דאוקר שחיטה צמחוצר (סם צחולין דף ט"ו
 ז') ורק אסמכיהו אקרא. אונס כצר ציחרנו צסו"ת מנח"א (חלק ח'
 ס"י ס"ג) דגס אם נחמר דהוא רק אסמכת' ג"כ קסה כיון דהוא קודם
 מ"ח וצע"כ כמ"ס סם דס"ס דילן צצלי לא ס"ל להך דירושלמי דחן
 למדין דצר מקודם מ"ח עי"ס ומעתה מיוצצ גס צס"ס צצחים (ל"ז ז')
 לצנין כלי דקידושים דילפינן מויקח את המאכלת וגו' וכן מהכתוב ויקח
 משה חלי הדס וגו' שהוא צפ' משפטים קודם מ"ח ועי"ס צחוס' חולין
 סם וצע"כ דלס"ס דילן לא ס"ל הך דחן דצר מקודם מ"ח כנ"ל.
 נחוצר לענינו דהנה צס"ס דחולין סם ס"ל לר' חייא דסוחט צמחוצר
 כסר צדיצד וס"ל על הך אסמכת' דויקח את המאכלת דרק זריזות'
 דצצרהס קמ"ל ולא צח הלימוד ויקח לאסור ומחוצר ולפ"י צדרך פלפול
 צסוג"י דצצת סם ספיר י"ל ס"ל להל"ח לסיטת ר' חייא דחין הלימוד
 מויקח לצנין מחוצר ומחוצר כסר ע"כ גס צולקחתם לכם צד' מינים
 כסר צמחוצר ח"פ.

סימן תרנ"ב.

סעיף א'. (א) והמדקדק יאחז הלולב בידו כשנכנס מביתו לבהכ"נ גם
 בשעת התפלה. היינו הלולב עם האחרוג הד' מינים צימד
 כיון